

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 22. mája 2008 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Petra Szaba prejednal sťažnosť odsúdenej **M. T.** proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 12. marca 2008, sp. uzn. 4 Ntok 2/2007, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdenej **M. T.**
sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach uznesením z 12. marca 2008, sp. zn. 4 Ntok 2/2007, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdenej **M. T.** na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 3 T 6/04, v ktorej bola rozsudkom z 19. októbra 2004 uznaná za vinnú z trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 Tr. zák., za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov so zaradením na jeho výkon do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil v podstate tým, že odsúdená nenavrhola vykonať nové dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme, pričom opakovane tvrdila, že je nevinná.

Proti tomuto zamietajúcemu uzneseniu krajského súdu podala odsúdená sťažnosť, v ktorej rovnako ako vo svojej žiadosti o obnovu konania nenamietala nesprávne vyhodnotenie dôkazov v neprospech jej osoby a zopakovala, že bola krajským súdom chybné odsúdená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako nadriadený orgán na podklade podanej sťažnosti preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 192 ods. 1 Tr. por.) a zistil, že sťažnosť odsúdenej nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Úlohou súdu v tomto konaní je teda skúmať, či nevyšli najavo nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by mohli samy osebe alebo spolu s inými už známymi dôkazmi zmeniť pôvodné rozhodnutie, a nie preskúmavať vyhodnotenie už vykonaných dôkazov a prehodnocovať skutkové a právne závery pôvodného konania. Ako však vyplýva z návrhu odsúdenej na povolenie obnovy konania a obsahu jej sťažnosti, týmto sa domáhala, aby jej konanie nebolo považované za trestné, pričom neuviedla žiadne nové dôkazy, resp. skutočnosti.

So zreteľom na uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že krajský súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď návrh na povolenie obnovy konania podaný odsúdenou M. T. zamietol podľa § 399 ods. 2 Tr. por., a preto sťažnosť odsúdenej zamietol ako nedôvodnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 22. mája 2008

JUDr. Štefan Michálik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

